

در نامه شیرین عبادی و ۲۷ سازمان جامعه مدنی ایرانی و بین المللی به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد عنوان شد:

گزارشگر ویژه در مسائل حقوق بشر در ایران: ضرورتی همچنان فوری

از سیاست تفرقه بینداز و حکومت کن جمهوری اسلامی پشتیبانی نکنید!

" جمهوری اسلامی ایران، یک "دعوت باز" برای گزارشگران های ویژه سازمان ملل صادر کرده است ولی جز در مورد یک مذاکره شفاهی در طول جلسه سوم شورا، تعدادی ملاقات در سطوح بالا و تعداد زیادی مکاتبه مکررا از دادن پاسخ به درخواست های من برای تعیین زمان بازدید طفره رفته است. " فیلیپ آلستون، گزارشگر سابق اعدامهای فراقضایی سازمان ملل، ژانویه ۲۰۰۷

ما اعضای جامعه مدنی - در داخل و خارج ایران- از شورای حقوق بشر سازمان ملل می خواهیم ماموریت دکتر احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران را تجدید و تمدید نمایند.

گزارش مقدماتی به مجمع عمومی سازمان ملل (A/66/374) و گزارش های شورای حقوق بشر (A/HRC/19/66) در ۱۹ اکتبر ۲۰۱۱ و ۱۲ مارس ۲۰۱۲ که توسط دکتر احمد شهید تقدیم شده است نشان می دهد نگرانی جامعه بین المللی از بدتر شدن وضعیت حقوق بشر در ایران بی دلیل نیست.

در زمانی که شمار اعدامها که غالبا خودسرانه هستند و در خفا اجرا می شوند، رو به افزایش است و تبعیض و خشونت علیه اقلیت های مذهبی، قومی، همجنسگرایان و زنان ادامه دارد، اعمال نظارت و ارائه گزارش از سوی فردی بی طرف و مستقل چون گزارشگر ویژه در مسائل حقوق بشر در ایران حتمی و ضروری است.

توجه کشورهای عضو سازمان ملل را به این واقعیت جلب می کنیم که علی رغم دعوت باز ایران هیچ گزارشگر ویژه ای تاکنون دسترسی حقیقی به ایران نداشته است. این تاریخچه خود بیانگر میزان تمایل دولت به همکاری با تشکیلات سازمان ملل است، که طبق گفته گزارشگر ویژه پیشین فیلیپ آلستون، " برای داشتن تاثیر قابل ملاحظه و دراز مدت" ضروری است.

ما از کشورهای عضو سازمان ملل می خواهیم پیشینه این همکاری را مدنظر قرار دهند و از سیاست " تفرقه بینداز و حکومت کن" که ممکن است از اعلام اخیر ایران مبنی بر دعوت از گزارشگران موضوعی و در عین حال، عدم همکاری با گزارشگر ویژه ایران ناشی شود، پشتیبانی نکنند. ایران ممکن است با دعوت از یک گزارشگر موضوعی، عدم همکاری خود را با گزارشگر ویژه که برای نظارت مستمر و گزارش وضعیت حقوق بشر در ایران انتخاب شده، توجیه کند.

ما بر این باوریم که هر بازدیدی از سوی گزارشگر موضوعی، قبل از بازدید مقدماتی گزارشگر کشوری، سابقه سیاسی و ساختاری را ایجاد می کند که به ویژه برای ادامه کار گزارشگران کشوری خطرناک است.

در طول سالیان، مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه های متعددی مبنی بر نگرانی از "عدم استمرار همکاری دولت ایران با مکانیسم های کمیسیون حقوق بشر" و عدم دسترسی نمایندگان ویژه صادر کرده است (رجوع کنید به نمونه های ۲۳ دسامبر ۱۹۹۴، ۱۲ دسامبر ۱۹۹۷ و ۲۶ فوریه ۲۰۰۲).

سابقه رابطه جمهوری اسلامی با بنده حقوق بشر سازمان ملل بیانگر این حقیقت است که بدون آگاهی و هشباری جامعه بین المللی حقوق بشر، پیشرفت چشمگیری در وضعیت حقوق بشر ایران ایجاد نخواهد شد.

در سال ۱۹۹۵، گزارشگر ویژه عدم مدارای مذهبی از ایران بازدید کرد. علی رغم آزارهای همیشگی و درحال افزایش اقلیت های دینی در سالهای بعد، به هیچ نماینده دارای ماموریت موضوعی از سال ۱۹۹۵ تا کنون اجازه دسترسی جهت تهیه گزارش و تفحص داده نشده است.

در سال ۲۰۰۳، کارگروه بازداشت های خودسرانه به دعوت دولت ایران از ایران بازدید کرد. از اول دسامبر ۲۰۰۷ تا ۳۰ نوامبر ۲۰۰۸ ایران تعداد بیشتری درخواست فوری (۱۹ درخواست) از این کارگروه دریافت کرد. در طول چند سال گذشته، سرکوب جامعه مدنی منجر به بازداشت هایی در سراسر کشور و فرستادن صدها عضو از جامعه مدنی به تبعید شده است.

در سال ۲۰۰۵، گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان به دعوت دولت ایران از ایران بازدید کرد. در سال ۲۰۰۷، او در مورد آزار و اذیت کوشندگان حقوق زنان که برای کمپین تغییر و اصلاح قوانین فعلی تبعیض آمیز علیه زنان امضا جمع می کردند گزارش داد.

مقامات ایران تنها به ۳ مورد از ۱۸ مکاتبه انجام شده در مورد ۷۰ کنشگر حقوق بشر پاسخ دادند.

علی رغم اینکه هر تلاشی برای تشویق و تسهیل همکاری با مکانیسم‌های ویژه از سوی کلیه طرفین ذینفع الزامی است، این نباید از تلاش برای حصول اطمینان از همکاری با نماینده دارای مأموریت مشخص کشوری و پاسخگویی واقعی در برابر مکانیسم‌های حقوق بشری کم کند.

تمدید مأموریت گزارشگر ویژه در مسائل حقوق بشر در ایران به این دلیل که شرایط تعیین کننده کشوری تغییری نکرده است، همچنان ضرورتی فوری است بنابراین ما قویا خواهان تمدید مأموریت دکتر احمد شهید در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، هستیم.

امضا کنندگان:

دکتر شیرین عبادی، برنده جایزه صلح نوبل

و سازمانهای:

1. اعدام کودکان را متوقف کنید (کانادا)
2. انجمن دفاع از زندانیان سیاسی آذربایجانی در ایران
3. ائتلاف بین المللی علیه خشونت در ایران (ایکاو)
4. ائتلاف جهانی علیه مجازات اعدام
5. بنیاد عبدالرحمان پرومند
6. توانا
7. جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران - اتریش
8. حامیان بین المللی مادران پارک لاله در ایران
9. حقوق بشر کردستان
10. مردمان محروم (People in Need)(جمهوری چک)
11. زنان تحت قوانین مسلمانان (WLUML)
12. سازمان حقوق بشر اهواز
13. سازمان حقوق بشر ایران
14. سازمان حقوق بشر بلوچستان
15. سازمان همجنسگرایان پارسی
16. سودویند (اتریش)

17. شبکه زنان نزیین ایرانی (6 رنگ)
18. عدالت برای ایران
19. فعالان حقوق بشر برای دموکراسی در ایران
20. کمیسیون بین المللی حقوق بشر همجنسگرایان
21. مادران پارک لاله در ایران
22. ماده 18- مسیحیان ایرانی برای آزادی مذهب
23. مرکز اسناد حقوق بشر ایران
24. مرکز زاگرس برای دموکراسی و حقوق بشر (کردستان ایران)
25. همه با هم علیه مجازات اعدام (ECPM)
26. هیوس (هلند)
27. یک جهان (جمهوری چک)